

Tage Schacks prædiken 2. påskedag

Taler

Tage Schack
Præst

Dato

2. april 1945

Sted

Simon Peters Kirke, Amager

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt d. 2. april 1945 og er én af Tage Schacks sidste prædikener, da han natten mellem d. 9. og 10. april blev myrdet af danske Hipo-folk.

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 24, vers 13-35

- 1 Vi hører her om de to Disciple paa Vejen til Emmaus, – hvorledes de gaar dér bedrøvede over at være blevet skuffede i deres Haab til Kristus. "Vi troede, at han var den, der skulde forløse Israel," siger de. De havde ganske vist hørt Rygter om, at han kulde være opstaaet fra de døde, men de fæstede ikke Lid til dem.
- 5 Midt i deres Sorg kommer saa Kristus til dem og taler med dem, udlægger Skrifterne for dem, forkynnder Evangeliet for dem: at Kristus netop burde lide og dø og saaledes indgaa til sin Herlighed. "Men deres Øjne holdtes til, saa de ikke kendte ham." Det er først, da de har sat sig til Bords med ham, og han velsginer Brødet og bryder det, det er først da, at de kender ham igen; – men i samme Nu
- 10 er han borte, saa de ikke ser ham mere. – Det er mærkeligt: medens de gaar sammen med ham, saa de kan se ham, kender de ham ikke; og da de genkender ham, forsvinder han for dem. Saaledes er Troens Vilkaar i Verden, det vil vi tale om i denne Prædiken.
- 15 Det er et glædeligt Budskab, som forkyndes os gennem denne Fortælling: Kristus kommer og vandrer med os, skjult for os. Kristus er skjult til Stede her i sit Ord, i det Ord, som udlægges for os om hans Lidelse og Død og Opstandelse. Midt i al Synd og Sorg og Frygt, hvor vi ingen Udvej ser; hvor alt Haab, ogsaa til Kristus, er dødt og begravet; hvor det Rygte om hans Opstandelse, som ogsaa er
- 20 naaet til os, ingen Rolle spiller for os, for vi kan ikke tro det; midt i al vor Resignation og Opgivelse, bagved det altsammen er Kristus til Stede: for de vantro, som har mistet Troen paa ham, for dem, som ikke mærker hans Nærværelse, for dem, der maaske vilde ønske, at det var sandt, dette med Kristi Opstandelse, men de ved, at det er ikke sandt, og det gælder i hvert Fald ikke
- 25 dem; Kristus er alligevel til Stede i dit Liv, fra den Dag, du blev døbt; og han er

endnu i Dag i dit Liv og deler det med dig; han er bagved alt det, du ser og mærker hos dig selv og omkring dig af Synd og Nød og Ulykke og Haabløshed. Han gaar ved din Side, saadan kan vi godt udtrykke det. Og naar du hører
30 Evangeliets Ord, er det ham, der taler til os, enten vi saa véd det eller ej. Og naar vi gaar til Alters, er det ham, der bryder Brødet og giver os det. Maaske hænder det, at vi genkender ham i et Nu; men det er kun et Øjeblik; for Kristenliv er at vandre med den usynlige Kristus, det er at tro paa den skjulte Kristus, han der er skjult under Synd og Død, skjult under vor egen Vantro og Ligegyldighed og
35 Opsætsighed, men alligevel ved vor Side, alligevel vor sande Virkelighed. For disse to Disciple levede uden at vide det i Opstandelsens Lys, det skinnede paa dem, mens deres Øjne var tillukkede. Saadan gaar vi ogsaa i Opstandelsens Virkelighed uden at vide det; derfor bliver det nu forkyndt os, at Kristus er død og opstanden for vor Skyld. Det er ikke til at se og mærke, men det er alligevel
40 Sandheden, Virkeligheden, som vi lever i. Det maa vi holde os til.

Dette er et Budskab for de bedrøvede og opsætsige og bange, for saadanne som de to Disciple. Og skønt de ikke kendte Kristus igen, saa fattede de dog Haab, da de hørte ham forkynde Evangeliet. Husk det: hvert Evangeliets Ord om, at der
45 er sket det, som burde ske, at Gud har fuldbragt sin Frelse, – hvert saadant Ord er fra Kristus selv til os, for at vi skal fatte Haab.

Siger hver, som bange er,
hans Disciple, ingen anden:
50 Kristus er opstanden!

Luther siger herom: "Dette er beskrevet for os, for at vi kan lære, hvorledes Evangeliet om den Herres Kristi Opstandelse kun trøster dem, som er modløse. Men hvem er det? Det er i egentligste Forstand de stakkels bange
55 Samvittigheder, som trykkes af deres Synd og føler deres modløse Hjerte og kun modstræbende gaar i Døden; de frygter og ængster sig bogstaveligt for Bladenes Raslen. Det er netop dem, disse knuste, ulykkelige og nødstedte Sjæle, som Evangeliet kommer til Trøst; det falder ogsaa i deres Smag." –

60 Hvorledes kan det da være os til Trøst, at Kristus gaar skjult ved Siden af os; – hvorledes kan vi fatte Haab derved? Naar vi dog ikke kan se eller mærke, at han er der. Jo, vi kan finde Trøst og fatte Haab, fordi vi har hans Ord og Sakramenter. Dem deler han med os; vi kender ham paa Røsten, paa, at Røsten er fuld af Trøst og Haab for de bange. D. v. s. vi kender ham paa Indholdet af de

Ord, vi hører, paa at Ordene kun taler om, hvad han – Kristus – har gjort for os og vil gøre for os, – og slet ikke om, hvad vi har gjort eller skal gøre. De siger kun, at Kristus har gjort, hvad der er nødvendigt og tilstrækkeligt til vor Frelse: han har lidt og er død og er opstaaet for os. Deri har vi Trøst og Haab. For

- 70 Opstandelsen betyder, at mens vi slet ikke er medvirkende, mens vi sov i vores Synder, saa oprejste Gud Kristus for os; saa greb Gud ind uafhængig af os og satte os ind i sin levende Verden trods vor Død. Skulde Gud ikke være i Stand til at frelse os paa Trods af os selv? Er vi stærkere end Gud? Gud er kun til Stede i denne Verden og i vort Liv som et Under, som det, der gaar imod alle vore
- 75 Beregninger, al vor Fornuft, som den, der gør alting selv. Og Underet medvirker vi ikke til; det skal vi blot lade ske. Det er Underet, der gaar ved Siden af os. Men det er skjult, vi kan ikke se det eller tage og føle paa det; vi har det kun i det Ord, der taler om Jesus Kristus. Naar vi hører det Ord, saa sker Underet med os, enten vi saa mærker det eller ikke; saa er vi i Opstandelsens Verden, saa er vi i
- 80 Virkeligheden opstaaet fra de døde, selvom det er nok saa godt skjult. Holdes vore Øjne endnu tillukkede i vor Bedrøvelse, saa er Underet dog sket med os og sker endnu. Saa lytter vi efter Ordet for at høre denne Sandhed om os.

Paulus siger det saadan: "I er døde, og eders Liv er skjult med Kristus i Gud.

- 85 Naar Kristus, vort Liv, aabenbares, da skal ogsaa I aabenbares med ham i Herlighed." (Kol. 3, 3.-4.). Ja, vort Liv er godt skjult; det er ikke vort eget. For vort eget Liv er Synd og Død og Bedrøvelse. Men vort virkelige Liv er Kristus, som skjult er hos os. Men dette vort Liv er ogsaa saa godt gemt hos Gud, at ingen Synd og Død og Sorg kan komme til det. Vi hører Ordet nu for at
- 90 forvisses om, at det er dér, hos Gud, at det virkelig tilhører os, at det er Kristus, som er staaet op fra de døde, saa ingen Synd og Død mere kan røre ham. Hos Gud er vort Liv, hvordan vi saa ellers har det eller er, – nu i Dag og i vor Dødsstund. Det er det glædelige Budskab for alle bange og bedrøvede, for alle, der ikke kan tro, men famler i Mørke. Engasng skal det aabenbares: paa
- 95 Opstandelsens Morgen, naar "al Synd og Sorrow, Væ og Klage er raadnet med mit Jordelin," og vort skjulte Liv, Kristus, træder aabenbart frem.

- Er vort Liv i Gud forborgen,
smuldrer Støv i Graven hen,
100 paa den store Paaskemorgen
Sol for os staar op igen,
viser grant, det er sandt,
Kristus Døden overvandt.

105

Indtil da maa vi holde os til Ordet om, at Kristus er skjult ved vor Side, og at det er ham, der bryder Brødet med os og saaledes deler dette fattige Liv med os.

Amen.

110

Kilde

Manuskript taget fra Schack, T. (1945) Prædikener, 146-151, Gyldendal efter aftale med udgiveren.

Kildetype

Dokumentation i bogværk

115

Tags

2. påskedag, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet, Tidehverv

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tage-schacks-praediken-2-paskedag>

120

125

130

135

140